

ΑΠΟ Τ' ΑΓΡΙΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΝΟΣ ΧΑΡΤΟΚΛΕΦΤΗ

Μιά περίεργη δίκη στὸ Κακουργιοδικεῖο τοῦ Λός "Αντζελες. Ή παράξενη ιστορία τῆς Φαίϋ Λὲ Γκήλτ. Πῶς ἔγινε σύζυγος ἐνός χαρτοκλέφτη. Η ἐπικίνδυνη μανία της γιὰ τὰ χαρτιά. Η ἐγκληματικὴ λέσχη τῶν δυὸς συζύγων. Ἐνα παράδοξο κέντρο διαφθορᾶς. Οἱ ἔξευτελισμοὶ τοῦ Λὲ Γκήλτ. Πῶς ἐδιολοφούντη ἀπὸ τὴν Φαίϋ. κλπ.

YΠΑΡΧΟΥΝ σήμερα τραγικές γυναικεῖς, τραγικές σύζυγοι ποὺ πέφτουν διαρκῶς θύματα τῶν ἀπατεώνων ἀνδρῶν τους. Αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποὶ εἶνε ἔνα ἄντε τὰ πιὸ κοινὰ μεταπολεμικά... φρούτα κι' ἔχουν διασκορπισθῆ σ' ὅλες τις χῶρες καὶ σ' ὅλες τὶς μεγαλουπόλεις. Στήνουν μὲ πρωτοφανῆ μαεστρία, τὰ δίχτυα τους, συλλαμβάνουν τ' ἀθῶα θύματά τους, τὰ ἐκμεταλλεύονται καὶ τέλος τὰ ἔγκαταλείπουν στὸ ἔλεος τῆς τύχης των. Εἰνε οἱ πιὸ ἀσυνείδητοι λωποδύτες τῶν γυναικῶν. Τοὺς κλέβουν τὴν περιουσία τους, σκορπίζουν τὰ χρήματά τους, τὶς κάνουν νὰ χάσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὶς πετοῦν στὸ δρόμο ψυχικὰ καὶ σωματικὰ ἐρείπια.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κατεργάρηδες ἔχουν πάντα δοσοληψίες μὲ τὴν ἀστυνομία καὶ ἡ φωτογραφία τους εἶνε κολλημένη στὰ εἰδικὰ βιθλία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. "Αλλοι δῆμως ξέρουν νὰ κάνουν τόσο καλὰ τὶς δουλειές τους, ὥστε νὰ γλυκώνουν τὴν τιμωρία, ωστιζόμενοι στὴν ὑπερβολικὴ ἀγάπη ποὺ τοὺς δείχνουν τὰ θύματά των.

'Αλήθεια πόσο παράδοξη εἶνε ἡ γυναικεία καρδιά! Συγχωρεῖ τὰ πάντα στὸν ἀνθρωπὸ ποὺ ἀγαπάει καὶ εἶνε πρόθυμη νὰ γίνῃ σκλάβα του καὶ νὰ κάνῃ διατάξη.

Τὸ ἴδιο εἶχε συμβῆ καὶ μὲ τὴν Ἀμερικανίδα Φαίϋ Λὲ Γκήλτ, τὴν ιστορία τῆς δποίας θὰ σᾶς διηγηθοῦμε πιὸ κάτω. 'Η Φαίϋ Λὲ Γκήλτ ὑστερ' ἀπὸ ἔνα τρομερὸ δικαστικὸ σκάνδαλο κι' ἀφοῦ ἔξυθισε μὲ τὸν χειρότερο τρόπο τοὺς δικαστὰς, καταδικάσθηκε σ' εἴκοσι χρόνια καταναγκαστικὰ ἔργα, γιατὶ εἶχε σκοτώσει τὸν σύζυγό της. Οἱ ἀνθρωποὶ δῆμως ποὺ παρακολούθησαν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν εἶνε βέβαιοι ὅτι δὲν τὴν τιμώρησαν καὶ τόσο γιὰ τὸ «δίκαιο» ἐγκλημά της, ἀλλὰ γιατὶ ἐτόλιμης ν' ἀποκαλύψῃ μερικὰ σκάνδαλα αὐτῶν τῶν ἴδιων τῶν δικαστῶν, νὰ τοὺς ἀποκαλέσῃ ψεῦτες καὶ παληναθρώπους καὶ ν' ἀρνηθῆ νὰ δικαιοῦῃ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνδρες ποὺ τοὺς χρειάζονταν ή ἡλεκτρικὴ καρέκλα.

— Θέλω, φώναξε, στὸ δικαστήριο, νὰ δικασθῶ ἀπὸ τὶς γυναικεῖς. 'Απὸ παντρεμένες γυναικῖκες ποὺ μαρτύρησαν στὰ χέρια τῶν σύζυγων τους! Αὐτὲς μόνο θὰ μποροῦσαν νὰ καταλάβουν τὸν πόνο μου καὶ νὰ δικαιώσουν τὴν ἐγκληματικὴ μου πρᾶξιν. Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι. Σκότωσα μὲ τὸν πιὸ ἀγριό τρόπο τὸν ἀνδραῖον ὑστεραὶ ἀπὸ εἴκοσι μαρτυρικῆς συζυγικῆς ζωῆς! Μὰ δὲν θασανίζουμε καθόλου ἀπὸ τὴν συνειδήσιν μου. "Εκανα τὸ καθήκον μου. Τιμώρησα τὸν ἀνθρωπὸ ποὺ ἐπὶ εἴκοσι χρόνια ἔπαιξε μὲ τὴν καρδιά μου, κατεχράτο τὴς καλωσύνης μου κι' ἔφτασε μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὲ στέλνῃ νὰ κάνω συντροφιὰ στοὺς φίλους του. Κι' ὅλα αὐτὰ γιατὶ ήξερε ἔνα παληὸ νεανικὸ σφάλμα μου».

Μὰ ὅς σᾶς ἀναφέρουμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ιστορία αὐτῆς τῆς τραγικῆς γυναικας, ἡ δποία σήμερα βρίσκεται στὰ κάτεργα καὶ ἔχει ἀναστατώσει δλούς τοὺς συλλόγους τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικας, οἱ δποίοι προσπαθοῦν νὰ τῆς μετριάσουν τὴν ποινὴ της. 'Ιδού πῶς ἀκριθῶς τὴν ἀναφέρουν ἡ ἐφουμερίδες τοῦ Λός "Αντζελες, ἡ δποίες καὶ εἶχαν ἀποστείλει στὸ κακουργιοδικεῖο εἰδικοὺς πρακτικούραφους γιὰ νὰ παρα-

κολουθήσουν καὶ τὶς παραμικρὲς λεπτομέρειες αὐτῆς τῆς δίκης.

'Η Φαίϋ Λὲ Γκήλτ ἦταν κόρη τοῦ πλουσίου μηχανικοῦ Μπόμπυ Μάρτον, δὲ ποτὶς ἔγινε διάσημος γιὰ τὰ σχέδια τῶν ἀντισεισμικῶν σπιτιῶν. 'Ο Μπόμπυ Μάρτον μὲ μιὰ δυάδα ἄλλων κεφαλαιούχων εἶχε ἀναλάβει τὴν ἀνέγερσιν ὑποδειγματικῶν σπιτιῶν, τὰ ὅποια νὰ μὴ καταστρέψωνται ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς καὶ τοὺς φοβεροὺς κυκλώνας, ποὺ ζεσποῦν κάθε τόσο στὴν Καλιφόρνια. Καὶ πράγματι, εἶχε κατορθώσει νὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν ζωὴ χιλιάδων ἀνθρώπων καὶ συγχρόνως νὰ γίνῃ πλούσιος.

"Ἐτσι ἡ κόρη του, ἡ ὠμορφὴ Φαίϋ, ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς «πριγκήπισσες τῶν δολλαρίων» καὶ ἔνα πλήθος ὑποψήφιων γαμπρῶν τὴν πολιωρκοῦσαν καὶ ἔκαναν φλέρτ στὴν τεράστια προσήκη της. 'Ωστόσο ἡ Φαίϋ δὲν εἶχε σκεφθῆ νὰ μπλέξῃ στὰ δίχτυα τοῦ γάμου. Μὲ τὰ ἀφθονα χρήματα ποὺ τῆς διέθετε ὁ πατέρας της μποροῦσε νὰ ίκανοποιῇ ὅλες τὶς ἴδιοτροπίες της καὶ δὲν αἰσθανόταν καθάλου τὴν ἀνάγκη ἐνὸς ἀνθρώπου, ἐνὸς συντρόφου τῆς μοναξιᾶς της. 'Εκεῖνο ποὺ τὴν ἐνδιέφερε ἦταν νὰ γλεντήσῃ ὅσο τῆς ἦταν δυνατὸ τὴ ζωὴ της καὶ νὰ χαρῇ δλην τὴν ὠμορφιά της. 'Ἐν τούτοις αὐτὴ ἡ ὠμορφὴ νέα εἶχε μιὰ μανία: 'Αγαποῦσε μὲ πάθος τὰ χαρτιά. "Οταν κυριεύσταν ἀπὸ αὐτὴν τὴν τρέλλα τῆς τύχης ἦταν ίκανή νὰ κάθεται τρέις μέρες στὸ πράσινο τραπέζιο καὶ νὰ παίζῃ ἀκούραστα, σκορπίζοντας ἀφθονα χρήματα.

'Ο Λὲ Γκήλτ ἔκανε τὴ γνωριμία της σὲ μιὰ χαρτοπαικτικὴ λέσχη. 'Η ωμορφιά της δὲν τὸν ἀφῆσε ἀσυγκίνητο κι' αὐτὸς διάσημος χαρτοκλέφτης, ἔκανε τὴν σκέψη νὰ τὴν κάνῃ σύζυγό του. Μὰ δὲν ἀκολούθησε τὴν τακτικὴ ὅλων τῶν ὑποψήφιων μηνηστήρων της. Σκέφθηκε νὰ τὴν τραβήξῃ στὰ δίχτυα του ἀκμεταλευόμενος αὐτὴν τὴν ἀδυναμία της στὰ χαρτιά.

Καὶ πράγματι, ἀπὸ ἔκείνη τὴν ἡμέρα τὴν ἀκολουθοῦσε παντοῦ, καθόταν μαζύ της στὸ πράσινο τραπέζιο καὶ τὴν ἔκανε διαρκῶς νὰ χάνῃ, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς συνενόχους του, τεράστια ποσά.

"Υστερα ἀπὸ λίγους μῆνες ἡ Φαίϋ Μάρτον εἶχε σπαταλήσει ὅλες τὶς οἰκονομίες της καὶ εἶχε δανεισθῆ ἔνα σωρὸ λεφτά. Μὰ τὸ πάθος τῶν χαρτιῶν τὴν εἶχε τόσο κυριεύσει, ὥστε ἦταν ἀδύνατο νὰ σταματήσῃ τὴν καταστροφή. Γιὰ νὰ θρῆ χρήματα ἦταν ίκανή νὰ κάνῃ τὰ πάντα. Τότε ὁ Λὲ Γκήλτ ποὺ εἶχε κατορθώσει νὰ γίνῃ φίλος της δὲν δίστασε νὰ τῆς προτείνη:

— 'Ο πατέρας σου ἔχει πάντα στὸ χρηματοκιβώτιο του ἔνα σωρὸ χιλιάδες δολλάρια. "Αν κατορθώσῃς νὰ πάρης τὸ πατέρωμα τῆς κλειδαριᾶς, θὰ φτιάξουμε ἔνα περιφήμο ἀντικλεῖδι καὶ χωρὶς νὰ σὲ ὑποπτευθῆ κανεὶς θὰ παίρνης κάθε μέρυς ἔνα σωρὸ δολλάρια καὶ θὰ γλυτώῃς τὶς φωνές του καὶ τὶς στενοχώριες του.

Κ' ἡ Φαίϋ Μάρτον δηλητηριασμένη ἀπὸ τὸ παιγνίδι ἀκολούθησε τὴ συμβουλή του. "Εκλεψε τὸν πατέρα της!

Αὐτὴν τὴν εὔκαιρια ἐζήταγε ὁ Λὲ Γκήλτ γιὰ νὰ τὴν βάλῃ στὸ χέρι του. Καὶ δρθὰ κοφτὰ τῆς εἶπε μιὰ μέρυ:

— Σ' ἀγαπῶ καὶ θέλω νὰ μὲ παντρευθῆς. Διαφορετικὰ θ' ἀποκαλύψω στὸν Μάρτον, ὅτι ἡ ἀγαπημένη (Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 45).

Η Φαίϋ Λὲ Γκήλτ στὸ δικαστήριο.

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΝΟΣ ΧΑΡΤΟΚΛΕΦΤΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 17)

νη κόρη του εἶνε μιὰ κοινὴ λωποδύτρια.

‘Η Φαίνεται ἔξαλλη ἀπὸ τὸν θυμό της, ἔθρισε τὸν Λὲ Γκήλη, μά τέλος ἀναγκάσθηκε νὰ δεχθῇ νὰ γίνη γυναῖκα του.

Καὶ πρᾶγμα παράδοξο, ἡ ὄμορφη Φιλία εἶχε ἀρχίσει νὰ νοιώθῃ γι' αὐτὸν τὸν «δυνατὸ» ἄνδρα ἔναν μεγαλὸ ψεύτη. Ἡταν ἵκανη τώρα νὰ κάνῃ τὰ πάντα γιὰ τὸν σύζυγό της.

Δέχθηκε λοιπὸν ν' ἀνοίξουν μιὰ χαρτοπαικτικὴ λέσχη καὶ παρέσυρε ἑκεῖ πέρα ὅλους τοὺς φίλους τοῦ πατέρου τῆς καὶ τὶς βαθύπλουτες φίλες τῆς γιὰ νὰ τοὺς κλέψουν στὰ χαρτιά. ‘Ετοι δὴ τὴν ἀριστοκρατία τοῦ Λόδος “Αντζέλες περνοῦσε κάθε δράδῳ ἀπὸ τὶς πολυτελεῖς αἰθυσσες αὐτῆς τῆς λέσχης. ’Επειδὴ δῆμως ἑκεῖ μέσα ὑπῆρχαν διασκεδάσεις γιὰ δλα τὰ γοῦστα κι' αὐτοὶ ἀκόμη οἱ δικαστικοὶ κ' οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ σύχναζαν στὴ λέσχη δὲν ἔτολμούσαν νὰ ποῦν οὕτε μιὰ λέξι.

Ο Λὲ Γκήλτ εἶχε γίνει πειὰ βαθύπλουτος. Μὰ εἶχε ἀρχίσει νὰ βαρυέται τὴ γυναῖκα του. Τώρα ἐνδιαφερόταν περισσότερο γιὰ τὶς ὄμορφες πελάτισσές του. Καὶ γιὰ νὰ διασκεδάζῃ, ἀρχίσεις νὰ ἔξευτελίζῃ τὴν Φαίνεται. Τὴν ἔθαζε νὰ κλέψῃ στὰ χαρτιά καὶ νὰ κρατάῃ συντροφιὰ στοὺς εὔθυμους φίλους του.

Ἐκείνη δῆμως ἔξακολουθοῦσε νὰ τὸν ἀγαπάῃ καὶ ὑπέμενε δῆλος αὐτὲς τὶς ταπεινώσεις. ‘Εφθασε μάλιστα μεχρι τοῦ σημείου νὰ καταστρέψῃ οἰκονομικῶς τὸν ἴδιο τὸν πατέρα τῆς καὶ νὰ τὸν κάνῃ ν' αὐτοκτονήσῃ.

Τότε δῆμως συνήλθε ἀπὸ αὐτὴν τὴν τρέλλα τῆς κ' εἶδε σὲ τὸ βάραθρο τὴν εἶχε ρίξει ἡ καταστρεπτικὴ ἐπιρροή αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Πάλαιψε λοιπὸν γιὰ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ δίχτυα του, μὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Χρόνια καὶ χρόνια ἀναγκάσθηκε νὰ περάσῃ κοντά του μιὰ μαρτυρικὴ ζωὴ, γεμάτη ταπεινώσεις. ‘Η ὄμορφη Φαίνεται γίνει τώρα μιὰ ύστερη γυναῖκα, σχεδὸν τρελλή. Κι' ἔνα δράδῳ, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ζωηρὴ οἰκογενειακὴ σκηνὴ στὸ ίδιο διαμέρισμα ἔνος μπάρ μη ἀντέχοντας πειὰ στοὺς ἔξευτελισμούς του τὸν σκότωσε ἀδειάζοντας στὸ στῆθος του τὸ περίστροφό της.

“Οταν συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἡ Φαίνεται ἥταν ἔνας ἀνθρώπινο κουρέλι. Τὴν μέρα δῆμως ποὺ τὴν ὀδήγησαν στὸ κακούργιοδικεῖο κι' ἀντίκρυσε τοὺς δικαστάς τῆς τὰ ἔχασε. Εἶχε ἀναγνωρίσει μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ὑπόπτους θαμῶνες τῆς λέσχης τῆς:

— Δὲν θέλω, φώναξε ἔξαλλη, νὰ δικασθῶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς παλιηνθρώπους, οἱ ὅποιοι εἶνε ἔκμεταλλευταὶ τῶν γυναικῶν καὶ χαρτοκλέφτες! Αὐτοὶ εἶνε φεῦτες καὶ κατεργάρηδες!

Μά κανεὶς δὲν ἔδωσε σημασία στὰ λόγια τῆς. Νόμισαν δὲν εἶχε τρελλαθῆ. “Οσο γιὰ τοὺς δικαστάς ἔκριναν καλὸ νὰ τὴν στείλουν στὰ κάτεργα, γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὶς κακογλωσίες τῆς καὶ τὶς ἀδιάκριτες φλυαρίες τῆς!

.. ΑΝΤΟΛΦ ΧΑΤΡΥ

Η ΑΦΗΡΗΜΑΔΕΣ ΤΟΥ ΜΟΡΝΙΕ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 35)

νὰ συλλογισθῇ καλὰ ἔνα τέτοιο διάθημα. Τώρα δῆμως, ποὺ ἔμαθε ἀπὸ τὸν Μορνιέ τὶ συνέβαινε, δὲν εἶχε καιρὸ γιὰ χάσιμο. ‘Ο Ζοζέφ Λιέβρ θὰ τοῦ ἔπαιρνε τὴν ὄμορφη Μάρθα!... Κι' αὐτὸ θὰ τὸν λυποῦσε πολὺ...

Τὸ λάθος δῆμως τοῦ Μορνιέ, ποὺ δὲν εἶχε πεῖ στὴ γυναῖκα του ὅτι εἶχε δεῖ τὸν Μουλινέ καὶ τοῦ εἶχε μιλήσει γιὰ τὴ μικρὴ κόρη τους, λίγο ἀκόμα καὶ θὰ χαλοῦσε δλη τὴν ύπόθεσι. ‘Η κυρία Μορνιέ, μὲ πείσμα, ἥθελε γιὰ ἄνδρα τῆς Μάρθας τὸν Ζοζέφ Λιέβρ καὶ δὲν μποροῦσε πειὰ νὰ δῆ τίποτε ἀλλο πιὸ πέρα ἀπὸ αὐτὸν τὸν κλειστὸν ὄριζοντα.

Μά, εύτυχῶς, τὴν ἄλλη μέρα, δ Μουλινέ, ποὺ δὲν εἶχε κλείσει μάτι, ὅλη τὴ νύχτα, ἔφθασε βιαστικός στὸ σπίτι τους καὶ χωρὶς πολλὲς διατυπώσεις ζήτησε τὸ χέρι τῆς ὄμορφης Μάρθας. ‘Ο Μορνιέ δλόχαρος εἶπε ἀμέσως τὸ ναι, χωρὶς ώστόσο νὰ εἶνε θέσαιος, δὲν δ Λιέβρ θὰ ἔπαιρνε τὴ Λουκία. Αὐτὴ ώστόσο ἡ ἀφηρημάδα του πάλι βγῆκε σὲ καλό, χάρις στὴ μοδίστρα τῆς Λουκίας ποὺ τῆς εἶχε φτιάξει μιὰ ύπερκομψή τουαλέττα. Γιατὶ, ἀν ἡ Λουκία δὲν ἥταν ωραία στὸ πρόσωπο, εἶχε ύπεροχο σῶμα κι' αὐτὸ εἶχε ξετρελλάνει τὸν Ζοζέφ Λιέβρ.

“Υστερα λοιπὸν ἀπὸ δυὸ δρες, δ ἀστατος αὐτὸς γαμπρς, ζήτησε ἐπίσημα τὸ χέρι τῆς Λουκίας! Κι' ἔτσι, δ Μορνιέ, μὲ τὶς ἀφηρημάδες του, κατώρθωσε νὰ πυντρέψῃ καὶ τὶς δυὸ κόρες του, τὴ στιγμὴ ποὺ τοῦ ζητοῦσαν μονάχα τὴ μία.

‘Η κυρία Μορνιέ, φυσικά, δὲν ἀλλαξε γνώμη γιὰ τὸν ἄνδρα τῆς. Μὰ δ ἀφηρημάδος Μορνιέ ἥταν ἀρά γε τόσο ἀνόητος, δσο τὸν νόμιζε; Μὲ τὶς γκάφες του εἶχε πετεύχει μιὰ χαρά δ, τι ἔκεινη δὲν εἶχε κατορθώσει μὲ τὴν ἔξυπνάδα τῆς. Πάντρεψε τὰ κορίτσια του. Πάντρεψε τὴν ἀσχημη Λουκία του. Καὶ χωρὶς προίκα μόλιστα, θρίαμβος!

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΝΤΕ ΡΕΖ

ΕΝΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 30)

τοῦ θανάτου του, κράτησα τὴν ἡμερομηνία κι' ἔδωσα τὴν ἄδεια τοῦ ἐνταφιασμοῦ του.

Μετὰ δυὸ εβδομάδες, ξανάφερε πάλι τὸ βαπόρι ταχυδρομεῖο κι' ἐφημερίδες ἀπ' τὴ Βάσιγκτων. ‘Αθελά μου καὶ χωρὶς νὰ ξέρω τὸ γιατί, κύτταξα ἀμέσως στὶς ἀγγελίες τῶν νεκρωσίμων καὶ στὶς εἰδήσεις τοῦ «Αστυνομικοῦ Δελτίου».

Φαντασθῆτε τὴν ἀγωνιώδη κατάπληξι μου, ὅταν διάβασα τὰ ἔξῆς:

«Μὲ βαθυτάτην θλίψιν ἡ ἀνωτάτη κουνωνία μας ἐκήδεισε χθὲς τὴν νεαράν καὶ θελκτικωτάτην κυρίαν Αδέλαν Ν..., σύζυγην τοῦ διακεκριμένου διττωμάτου καὶ πρεσβύτερον Ν. Τὴν δὲ θλίψιν ἐπέτευνε τὸ γεγονός, δὲν ή ἀτυχής κυρία θλίψη ηθρικήσθη κατὰ λάθος, ὅτι ή γιατὶ ἀνυπομονούσε νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ λατρευτοῦ της;

Μποροῦν λοιπὸν νὰ ἀλληλοεπηρεασθοῦν — ἔστω κι' ἀπὸ τόσο μακριά — δυὸ ψυχές σφιχτοδεμένες ἀπὸ ἀγάπη ἀμοιβαία! ‘Η ωρα τοῦ θανάτου της Αδέλας ἥταν ἀκριθῶς ή ίδια μὲ τὴν ωρα τοῦ θανάτου τοῦ λοχαγοῦ Λάμπερτ, ὅπως ἔξακριθωσε ή «Ἐταιρεία Ψυχικῶν Ερευνών» της Βάσιγκτων, στὴν δροία ἔστειλα ἀντίγραφο τοῦ πρακτικοῦ τοῦ θανάτου...

Καὶ φαίνεται, δὲν ή ψυχὴ τῆς νεαρῆς κυρίας πέταξε στὸ διάστημα ἀστραπιαῖς καὶ ἥρθε καὶ κλειστήκε στὴν ἀγκαλιά τοῦ ἐτοιμοθανάτου λατρευτοῦ της δ ὅποιος τὴν ἀγκαλιάσε μὲ τόση δίψα τὴ στιγμὴ ἀκριθῶς ποὺ ξεψυχοῦσε κι' αὐτός!

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΣΚΑΙΗΛ

ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΤΟΥ «ΓΚΟΛΦ»

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 21)

δεχόταν νὰ τῆς πῆ μιὰ τρυφερὴ λέξι. Ξαφνικὰ καθὼς σήκωσε μιὰ στιγμὴ τὸ χέρι του διέκρινα πάνω σ' αὐτὸ ἔνα κόκκινο σημάδι. Μιὰ θαθειά οὐλὴ τραύματος. Τόση δὲ ἥταν ἡ κατάπληξι μου, ὡστε έχασα δὲν ήμουν σκαρφαλωμένος καὶ παρ' δλίγο νὰ κατρακυλήσω καταγῆς!

Αὐτὴ ή οὐλὴ μ' ἔκανε νὰ θυμηθῶ αὐτὸν τὸν ἀνθρωπο καὶ τὴν ιστορία του. Γιὰ πρώτη φορά τὸν εἶχα συναντήσει δῶ καὶ δυὸ χρόνια στὸ 38ον τμῆμα τῆς ἀστυνομίας. Ἡταν δεμένος μὲ τὶς χειροπέδες ἀπὸ ἔναν ἀστυνομικὸ καὶ περίμενε ύπομονετικὰ τὴν ανάκρισί του. Ἡταν δ περιφήμος γκάγκοτερ Τζόης Χίνκς ποὺ εἶχε διάσημος ἀπὸ τὶς ἀπάτες του. Αὐτὴ δὲν ή κόκκινη οὐλὴ τοῦ χειριωῦ του μοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωσι καὶ τότε, γιατὶ ἔχει μιὰ παράδοξη ιστορία. ‘Ο Τζόης Χίνκς τὴν πρώτη φορὰ ποὺ εἶχε δραπετεύσει ἀπὸ τὰ κάτεργα γιὰ νὰ ἔξαφανίσῃ τὸν ὀριθμὸ τοῦ καταδίκου ἀπὸ τὸ χέρι του τὸ ἔκαψε μ' ἔνα ἀναμμένο σίδερο!

Μά ἄς ἐπιανέλθουμε στὸ θέμα μας. ‘Η Τζούν Κλήφορντ κι' δ Χίνκς καθὼς ἔξακριθωσα εἶνε δυὸ ἀγαπημένοι φίλοι, γιατὶ ή ψυχὴ «Θεντέττα» ἔχει ἀδυναμία πρὸς δλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἐγκλήματος. Αὐτὴ εἶνε ή ιδιοτροπία της.

“Αλλη ἔξ ίσου παράδοξη «Θεντέττα» ποὺ περνάει στὸ γήπεδο τοῦ «γκόλφ» αἰσθηματικὲς δρες εἶνε ή Τζίν Χάρλυου. Αὐτὴ ή γυναικία, ή «Θασίλισσα τῶν σκυνδάλων», ὅπως τὴν λένε, δὲν ἔνοει νὰ ήσυχασῃ δπου καὶ νὰ βρίσκεται. Διαρκῶς θάζει σὲ φασαρίες τοὺς θαυμαστάς της. Είνε ή ἐνσάρκωσις τοῦ Διαβόλου! Ι' αὐτὴν δ ἔρως εἶνε τὸ πιὸ παράδοξο μὰ καὶ τὸ πιὸ διασκεδαστικό σπόρ. Ζῆ μόνον γιὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὸν ἔχει γνωρίσει σ' δλεσ τὶς τρελλές της.

Μιὰ ἀλλη ἐπίσης.. .σκανδαλώδης θαυμάστρια τοῦ «γκόλφ» είνε ή Μύριαν Μάρς. Αὐτὴ ή χαριτωμένη «Θεντέττα» κάνει δ, τι μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε στὸ γήπεδο αὐτοῦ τοῦ σπόρ. ‘Αδιαφορεῖ γιὰ δλον τὸν κόσμο. ‘Εκείνο μόνο ποὺ τὴν ἐνδιαφέρει εἶνε νὰ ικανοποιῇ τὶς τρελλές της.

“Ο, τι εἶδα μέσα στὴ λέσχη τοῦ «γκόλφ» τοῦ Χόλλυουντ εἶνε δδύνατο νὰ σᾶς τὸ περιγράψω γιατὶ εἶνε ύπερβυλικὰ ξεδιάντροπο. ‘Αρκεσθῆτε μόνο στὴν πληροφορία δὲν έκει πέρα δλες σχεδόν ή «Θεντέττες» ἔπειτα ἀπὸ μιὰ παρτίδα «γκόλφ» τὸ «ρίχνουν» στὸ γλέντι, στὸ μεθύσιο καὶ στὸν ἔρωτ